

EDITORIAL

L'opinió d'aquest periòdic només s'expressa a l'editorial

APORTACIONS**MARC CANDELA**

Secretari de Medi Ambient JERC

L'alternativa al creixement sostenible

El moment actual de crisi és una oportunitat per reflexionar sobre per què hem arribat a aquest punt, i, un dels paràmetres és la nostra intervenció i relació amb el medi que ens envolta. Això és el que vam fer les JERC en l'última Conferència Nacional de Medi Ambient. Des de la nostra fundació el 1931, la defensa del territori ha estat un eix principal de lluita, però des dels anys 90, és un dels nostres quatre pilars ideològics; independència, socialisme, ecologisme i feminisme. En un moment d'estancament del model ecologista actual del creixement sostenible, veiem necessari redefinir els nostres plantejaments ecologistes per marcar i dissenyar el país i el planeta que volem.

L'estancament de l'ecologisme polític a través del moviment socialista s'ha generat a mesura que el socialisme acceptava el model del creixement econòmic del sistema capitalista com a vàlid, i intentava fer funcionar ara un sistema (el creixement sostenible) que fallava per la base, i és que no es pot pretendre créixer en un planeta finit. A partir d'aquesta reflexió, gira tot el nou

model de les JERC per intentar corregir els efectes lesius que hem generat al medi i assegurar un estat de benestar a la societat.

En el nou model, s'ha de valorar el creixement humà i del medi per sobre de l'econòmic, i això passa, per un progressiu decreixement econòmic al món occidental, que pot ser voluntari i, per tant, no tan dolorós. Quan els treballadors de la Xina que ara produeixen xips per un centí, acabin amb la dictadura que els sotmet i puguin organitzar-se sindicalment, cobraran aquest xip deu vegades més car, i el cost dels ordinadors al món occidental també es multiplicarà per deu, per tant, no tothom podrà accedir a aquest nivell de béns materials imprescindibles.

Però per viure en un estat del benestar segur, ens cal com a país garantir la suficient sobirania i autonomia sobre recursos primaris i

de valor en augment cada dia com l'aigua, l'energia, l'alimentació i la planificació del territori. Un aspecte molt important i de nivell transversal és la pagesia, molt infravalorada pel sistema capitalista i que s'ha de tornar a revaloritzar com a principal agent productor d'aliments i gestor del territori i el paisatge, sobretot un paisatge agrícola, que en molts casos els tòpics ecologistes involuntàriament han fet acabar amb aquestes planes agrícoles, molt sovint més riques ecològicament que les zones forestals, però que han hagut de patir la seva pèrdua per implantar-hi urbanitzacions i polígons industrials.

Cal que ens conscienciem del repte, i fem un exercici profund de solidaritat amb nosaltres mateixos i la resta d'éssers. Ni nosaltres, ni el nostre país ni la resta d'éssers del planeta sobreviurem si seguim amb la tendència actual. Cal una alternativa al model actual que es basi en l'autosuficiència, la responsabilitat i la solidaritat envers els altres i les generacions futures, i aquest canvi, malgrat que ens sembla difícil el podem fer, i el jovent independentista estem disposats a fer-ho possible. ■

Cal una alternativa al creixement actual que es basi en l'autosuficiència i la responsabilitat

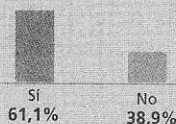
Comèdia d'embolics

La polèmica pel tancament del Pla de les Pruneres i la construcció de l'aparcament soterrat comença a ratllar el ridícul. D'una banda, l'XM, impulsora de la campanya contra el pàrquing de pagament, sembla obsessionada i en alerta extrema davant cada moviment que fa l'equip de govern per executar un projecte aprovat ja fa temps. L'èxit de la campanya de recollida de signatures segurament ha eclipsat aquesta formació sense representació municipal que veu com creix la seva popularitat. En tot cas, després de les darreres declaracions del seu president, l'XM hauria de reflexionar si val la pena fer acusacions sense el suficient convenciment per denunciar-les formalment. D'altra banda, l'equip de govern diu estar cansat de respondre l'XM —que s'ha convertit en la seva gota malaia. No hauria, però, de deixar d'informar tants cops com calgui a la ciutadania, perquè és per a ella per qui ha de treballar. Si el tema no suscités tant nerviosisme no reconegut, se'n podria parlar d'una manera més clara i s'evitarien recels innecessaris. ■

SI L'APARCAMENT DE LES PRUNERES NO SUSCITÉS TANT NERVIOSISME SE'N PARLARIA CLARAMENT I S'EVITARIEN RECELS

CIBERENQUESTAVoteu a www.contrapunt.cat**El govern ha de finançar l'eliminació dels peatges?**

Resultats definitius

LA PREGUNTA: Qui prefereix que li faci els regals de Nadal?

Que bons alguns silencis quan tan poca cosa es vol dir. Quines contradiccions més impressionants hi ha entre els discursos per a la claca i els acords polítics per a la ciutadania. Potser que deixem de pensar en els partits com a màquines de creació de feina per carnets sense més qualificació que la d'una simbologia. De grans silencis n'han sorgit grans acords. De petites passes o grans emprenyades, grans avenços socials. Reflexionem tots plegats ara que és temps de "pau", diuen, tot i que no veig cap indicatiu de pau en cap de les sectes que manipulen el ramat, basades totes elles en l'obtenció de poder social, econòmic o polític. I no val a dir que no tothom funciona igual, qui mana marca la línia oficial, i això ho patim tots. Massa n'hi ha que s'entesten en la ceguera i no volen sentir altra música que la de les lliçons apreses per repetició martel·lejant. Que bonic el so dels silencis

DES DE FORA VILA**Els silencis****JOSEP SERRA**

Mestre i escriptor

Els canvis i avenços els han provocat i guanyat persones anònimes, mai les planes majors

que fan possible l'harmonia del conjunt de l'orquestra. He manllevat el títol d'aquest article d'un llibre que darrerament m'ha enganxat, un llibre de persones *Els silencis de Maria*, d'en Carles Cortés. Us vull participar de dues de les afirmacions que em van impressionar d'allò més: "Una persona no pot esborrar de dalt a baix la seua vida passada". Gran veritat, personalment no la vull esborrar, si miro enrere és per no caure en els mateixos errors. Qui de veritat em coneix sap com i on he estat sempre, com a mestre, escriptor i persona. Que de mi en parlo jo i no em valen opinions gratuïtes amb afany de destrucció. La segona afirmació: "L'ésser humà en el seu món interior té més força del que pensem". Els canvis o avenços els han provocat i guanyat persones anònimes; mai les planes majors, que fugen d'estudi i d'escena quan van mal dades. ■

lacasilla_1954@hotmail.com

ESTEVE MASPONS
Mollet del Vallès**Jaume I, 81**

DESPRÉS D'UN LLARG SEGLE han enderrocat la casa de Jaume I número 81 (i 79). Com tantes altres. Però aquesta té un accentuat gust de molletanitat. Era la casa dels Plantada, allà on vaig viure. Abans de la Lechería Maspsons, fou seu d'un carreter, després botiga de modes i, al final, una òptica. Era l'escola abans del tombant de segle XX. La casa anava de Jaume I a Antònia Canet. La meitat de darrera l'ocupava un hort, amb bassa, pou i molí de vent, el penúltim hort urbà molletà típic. Durant els anys 60 fou ocupada per una família i una parella d'homes, just després de la Teresa Font de Plantada, la *Cagacarrils*, a qui a casa ajudaren fins al final. Hi havia també una mina i

refugi de la guerra, al qual s'accedia per un soterrani ròmic. A dalt hi havia uns níius artificials. Ja de molt petit m'enfilava a la torre i seguia l'evolució d'ous i pardalets, o mirava el paisatge verd d'aleshores. Abans de caure la casa vaig poder-hi entrar i encara vaig trobar coses de la botiga. Els Plantada s'uniren als Dardichón. Un d'ells fou —que jo sàpiga— l'únic molletà que lluità i morí a la Primera Guerra Mundial. Proposo a l'Ajuntament que s'honorí al patriarca del molletanisme, Vicenç Plantada, amb una placa a la nova construcció. Com a homenatge i per a coneixement de molletans i, és clar, dels veïns que ocupin el mateix espai on visqué l'insigne molletà. ■

contrapuntwww.contrapunt.catPremi de Comunicació de la Diputació de Barcelona
Tassis-Torrent de Premsa Local i Comarcal (2006)
GrupCultura03

Gerència: Ramon Torrents rtorrents@contrapunt.cat Direcció: Laura Ortiz lortiz@contrapunt.cat
Redactora en cap: Montse Eras meras@contrapunt.cat Redacció: Anna Palomo apalomo@contrapunt.cat Direcció Comercial: Xavier Juez xjuez@contrapunt.cat Disseny Gràfic: Silvia Viñeta svinyeta@contrapunt.cat Correcció Lingüística: Elisabet Casas Administració: Maribel Sánchez administracio@contrapunt.cat Impressió: Gráficas de Prensa Diaria SA Distribució: Vicenç Mas / Contrapunt SCCL. Presidenta del Consell Assessor: Dolores González. Dipòsit legal: B-22583-2001 | ISSN: 1579-4148 | Tancament de l'edició: 15.22 h del 18 de desembre de 2008

Fundat l'any 2001 | Edita: CONTRAPUNT SCCL | Membre de l'Associació Catalana de la Premsa Gratuïta (ACPG) | Control de difusió OJD-PGD

Patrocinadors vitalicis: Joan Abelló - Col·lecció Garreta-Rovira - Kao SA - IQV

